

Voorwoord

Hanneke Sevink

De Landelijke Dag begin maart in Meppel was als vanouds succesvol en drukbezocht. We hebben met z'n allen kunnen genieten van boeiende verhalen over o.a. Blauwe en Bruine Kiekendieven en van prachtige filmopnames van Steen- en Zearenden. Een inspirerende start van een nieuw seizoen.

Ieder jaar is het weer spannend wat dat nieuwe broedseizoen zal brengen. Dit jaar waren de verwachtingen bij menigeen hoog gespannen vanwege de zachte winter en het warme voorjaar. Ook de muizenstand leek goed. Zou dat alles een extra vroeg legbegin kunnen betekenen? Inmiddels zitten we midden in het ringseizoen en horen we uit het veld wisselende geluiden over legbegin en broedsucces. De één meldt vroege Buizerds met veel jongen, de ander ziet een grote spreiding van het legbegin en ook grote variatie in legsel- en broedselgrootte. Torenvalken en Kerkuilen lijken het goed te doen, Haviken gemiddeld.

Interessant is een ontwikkeling door Stef van Rijn gemeld over het legbegin van de Sperwers. Tot nu toe was er bij deze rovers geen sprake van een vervroeging van legbegin, ook al begonnen veel zangvogels, wier jongen de belangrijkste voedselbron vormen voor de sperwerpullen, de afgelopen jaren wel eerder met broeden. Stef meldt dat dit jaar in zijn populatie de helft van de sperwervrouwen hun eerste ei ongeveer een week vroeger heeft gelegd dan in andere jaren. Toch blijft zelfs dan de vraag of deze vervroeging voldoende zal zijn om te zorgen dat de latere jongenfase gelijk valt met een piek in het voedselaanbod. We wachten het af. Wat in ieder geval zeker is, is dat we in een razend interessante periode zitten om onderzoek te doen.

Op 24 mei jongstleden beleefde Nederland een primeur: voor het eerst werd er in ons land een jonge Zearend geringd. Frank de Roder had de eer het jong te mogen wegen en meten en twee ringen om te leggen, één van het Vogeltrekstation en een kleurring. Uit DNA-analyse van een veertje is inmiddels opgemaakt dat het jong van het vrouwelijk geslacht is. Naast de belangrijke biometrische informatie die door de metingen over dit jong is verkregen, krijgen we door de makkelijk afleesbare kleurring de kans om deze dame op haar levenspad te volgen.

Het is al ruim vijf jaar geleden dat Roel Zijlstra aanbod om voor een korte tijd de zorg voor de WRN-winkel op zich te nemen. Die 'korte tijd' is uitgelopen tot meer dan vijf jaar. In die periode is hij met de winkel door het land getrokken en heeft met de stand op menige 'vogeldag' gestaan en enthousiast WRN-artikelen aan de man gebracht. Momenteel is Roel druk met het opzetten van een eigen bedrijf en heeft hij besloten te stoppen met de winkel. Roel, hartstikke bedankt voor al je inzet en werk!

We hopen je nog vaak tegen te komen, zowel in het veld als in Meppel. Annet Knol neemt het stokje van Roel over. Zij is meteen aan de slag gegaan met het ontwikkelen van nieuwe artikelen, waaronder een T-shirt en een boekenlegger. Wij heten Annet van harte welkom in de WRN-gelederen.

In deze Takkeling weer veel interessante ervaringen uit het veld. Iedere nestbezoeker kent het wel: je hebt al je metingen verricht, laat het nest keurig achter en gaat op weg naar het volgende nest. Dan voel je onder je kleding een vreselijk gekriebel, een insect dat zich niet gemakkelijk laat pakken: de luisvlieg! Johan Bos heeft deze friemelbeestjes eens nader onder de loep genomen door systematisch notities te maken bij welke roofvogelsoorten hij ze wanneer aantrof. Zijn artikel laat zien dat het de moeite waard is van alles wat je tegenkomt tijdens je nestbezoek studie te maken en het roept op zijn beurt weer interessante vragen op voor verder onderzoek.

Af en toe komen ringers bij een nestbezoek een dwergei tegen. Je vraagt je dan af of er leven zit in zo'n ei en of er een jonkie uit zou kunnen kruipen. Bernd Riedstra en Cor Dijkstra zagen tot hun verbazing in een torenvalkenkast een legsel dat geheel uit dwergeieren bestond. Een dwerglegsel is een zeldzaamheid. Over de inhoud van de niet uitgekomen mini-eitjes kunt u lezen in hun artikel. En verder in deze Takkeling een keur aan andere roofvogelbevindingen, vanuit de tuin tot oostelijk op de Krim, gebaseerd op onderzoek of anekdotische waarnemingen. In alle gevallen: opgetekend door mensen die roofvogels met een bewonderend oog aanschouwen en zich verrijkt weten ze van dichtbij of op een onverwacht moment te kunnen bekijken.

Doordat tegenwoordig de meeste mensen een digitale camera hebben, krijgen we geregeld de prachtigste platen doorgestuurd. Blijven doen! We maken er graag gebruik van. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat we geen tekeningen meer willen hebben voor De Takkeling, integendeel, graag zelfs (zie de frontispiece op pagina 98).

Veel leesplezier en een mooie vogelrijke zomer toegewenst.

Tot de volgende Takkeling